

[Johan Asmussen.]

man gik over til et nyt system, der indebærer, at udgift til boligen ikke har noget at gøre med ens indkomstskat.

Jeg håber, at også de bemærkninger, som jeg har haft anledning til at fremsætte, vil kunne give basis for nogen drøftelse i udvalget, som jeg desværre ikke vil være i stand til at følge. Foreløbig må vi jo så fra mit partis side afvente, hvad der kommer ud af det. Men må jeg gentage, at selv om det jo desværre haster — og det burde ikke være således, at love kom til at haste sådan — håber jeg, at man kan underkaste disse store problemer en virkelig dybtgående overvejelse.

Niels Westorby: Det er mit personlige håb, at den ligningslov, der er til behandling, vil få aftagende betydning i de kommende år. Jeg håber, at det vil lykkes at gennemføre en skattereform, hvor man vil lægge større vægt på forbrugsbeskatningen og tilsvarende mindre vægt på indkomstskatterne. Hvis det lykkes at lægge grunden til det i denne samling, vil ligningsloven i fremtiden få mindre betydning.

Det er i øvrigt med en vis ængstelse, at jeg nærmer mig denne ligningslov, fordi den hænger sammen med et indkomstskattesystem, som forekommer mig at være temmelig sygt. Det er sådan, at vi har et vildnis fuldt af slyngplanter med fradragsregler og mange ting, der efterhånden gør indkomstskatten til et uegnet skattesystem.

Jeg har i forslaget fra den højtærede finansminister bemærket tanker om en ligestilling mellem forsørgere og ikke-forsørgere, der rejser til Grønland. Må jeg komme med en enkelt, lidt forfatningspolitisk betonet udtalelse. Som bekendt fik vi en ny grundlov i 1953, og ved denne grundlovs indførelse blev Grønland en del af Danmark. Det står i den højtærede finansministers fremsættelsestale, at for dem, der har bopæl „her i landet“, for dem, der har bopæl „her i landet“, d. v. s. at de andre er folk, der er i udlandet, men Grønland er ikke udland, det er en del af riget. Jeg vil henstille, at man drager den forfatningsmæssige konsekvens, og at man for fremtiden i ministerielt eller i ministres sprogbrug indfører betegnelsen enten Syddanmark og Norddanmark eller hovedlandet og

Grønland, men ikke taler om bopæl her i landet i modsætning til Grønland, der da bliver en slags udland. Det er efter grundloven en del af riget.

Forslaget vedrørende lønmodtagerfradraget kan jeg i princippet give tilslutning til. Man fastsatte for ca. 13 år siden et beløb på 400 kr., men i mellemtiden er der indtrådt sådanne prisstigninger, at jeg finder det rimeligt at forhøje lønmodtagerfradraget fra 400 kr. om året til 800 kr. Derved undgår man også, at borgerne skal spille tid på at dokumentere fradrag på over 400 kr., og at administrationen spiller tid med at efterprøve rigtigheden heraf.

Jeg har bemærket i den højtærede finansministers fremsættelsestale, at dette er et led i regeringens skattereformplan. Tabet for statskassen ved det forhøjede lønmodtagerfradrag er gjort op til ca. 110 mill. kr. I virkeligheden drejer det sig om en skattelettelse, og hvis vi ikke ved forslagets gennemførelse skal bidrage til manglende stabilitet i økonomien, må det naturligvis være et led i den skattereform, der forestår. Men hvis man ikke når at gennemføre skattereformen i tide, må den højtærede finansminister føle sig forpligtet til at komme med forslag om indtægter for statskassen, der kan dække det provenutab, der er tale om.

Jeg er ligesom det ærede medlem hr. Aksel Larsen bekymret for, at det ikke vil lykkes os at løse sambeskatningsproblemet hurtigt, men medens vi arbejder med problemet, kan vi jo prøve, at tage spidsen af det og gøre det noget lettere for dem, der er sambeskattet. Jeg føler mig derfor meget tiltalt af tanken om at forhøje hustrufradraget fra 2.000 kr. til 4.000 kr. Jeg vil gerne bede den højtærede finansminister udtale sig om, hvor stort indtægtstab for statskassen vil være herved, og hvordan vi kan skaffe dækning for dette indtægtstab. Vi kan jo ikke gennem ligningsloven uddele milde gaver til højre og venstre, uden at der er skaffet dækning for disse. Det bør høre til god tone i politik, at man, hvis man letter forholdene for en gruppe og derved påfører statskassen indtægtstab, må sørge for dækning andetsteds — der må være balance i tingene.

Men samtidig med, at jeg udtaler mig som principel tilhænger af de nævnte forhøjelser